

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 19. decembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien – Avstrija) – Barbara Rust-Hackner (C-355/18), Christian Gmoser (C-356/18), Bettina Plackner (C-357/18)/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich in KL/UNIQA Österreich Versicherungen AG, LK/DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, MJ/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, NI/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (C-479/18)

(Združene zadeve od C-355/18 do C-357/18 in C-479/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Neposredno življenjsko zavarovanje – Direktive 90/619/EGS, 92/96/EGS, 2002/83/ES in 2009/138/ES – Pravica do odstopa – Napačna informacija glede podrobnosti uveljavljanja pravice do odstopa – Zahteve obličnosti za izjavo o odstopu – Učinki na obveznosti zavarovalnice – Rok – Potek pravice do odstopa – Možnost poznejšega odstopa po odpovedi pogodbe – Vračilo odkupne vrednosti pogodbe – Vračilo plačanih premij – Pravica do pogodbenih obresti – Zastaranje)

(2020/C 68/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveni sodišči

Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Barbara Rust-Hackner (C-355/18), Christian Gmoser (C-356/18), Bettina Plackner (C-357/18), KL, LK, MJ, NI (C-479/18)

Tožene stranke: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich od C-355/18 do C-357/18, UNIQA Österreich Versicherungen AG, DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (C-479/18)

Izrek

1. Člen 15(1) Druge direktive Sveta 90/619/EGS z dne 8. novembra 1990 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki določa določbe za olajšanje učinkovitega uresničevanja svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 79/267/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992, v povezavi s členom 31 Direktive Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o življenjskem zavarovanju in o spremembi direktiv 79/267/EGS in 90/619/EGS (Tretja direktiva o življenjskem zavarovanju), člen 35(1) Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju v povezavi s členom 36(1) te direktive in člen 185(1) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) v povezavi s členom 186(1) te direktive je treba razlagati tako, da rok za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o življenjskem zavarovanju začne teči od trenutka, ko je zavarovalec obveščen o sklenitvi pogodbe, čeprav v informaciji, ki jo zavarovalnica posreduje temu zavarovalcu,

— ni navedeno, da nacionalno pravo, ki se uporablja za pogodbo, ne določa nobene zahteve obličnosti za uveljavljanje te pravice do odstopa, ali

— so v tej informaciji navedene zahteve obličnosti, ki z nacionalnim pravom, ki se uporablja za to pogodbo, ali s pogodbenimi klavzulami iz te pogodbe v resnici niso predpisane, če taka navedba zavarovalcem ne odvzame možnosti uveljavljanja njihove pravice do odstopa v bistvu pod enakimi pogoji, kot bi to storili, če bi bila ta informacija pravilna. Predložitveni sodišči morata na podlagi celovite ocene, pri kateri upoštevata zlasti nacionalni zakonodajni okvir in dejansko stanje v postopkih v glavni stvari, presoditi, ali je bila zavarovalcu zaradi napačne informacije, ki mu je bila posredovana, ta možnost odvzeta.

2. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, v povezavi s členom 31 Direktive 92/96 je treba razlagati tako, da če zavarovalnica zavarovalcu ne posreduje informacije v zvezi z njegovo pravico do odstopa oziroma če zavarovalnica posreduje informacijo, ki je tako napačna, da je zavarovalcu odvzeta možnost uveljavljanja njegove pravice do odstopa v bistvu pod enakimi pogoji, kot bi to storil, če bi bila informacija pravilna, rok za uveljavljanje pravice do odstopa ne začne teči, tudi če se je zavarovalec seznanil z obstojem pravice do odstopa na druge načine.
3. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, v povezavi s členom 31 Direktive 92/96 in člen 35(1) Direktive 2002/83 v povezavi s členom 36(1) te direktive je treba razlagati tako, da lahko zavarovalec po prenehanju pogodbe in po izpolnitvi vseh obveznosti, ki iz nje izhajajo, med katerimi je zlasti nakazilo odkupne vrednosti s strani zavarovalnice, še vedno uveljavlja svojo pravico do odstopa, če pravo, ki se uporablja za pogodbo, ne ureja pravnih učinkov neobstoja informacij v zvezi s pravico do odstopa ali posredovanjem napačne informacije.
4. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, člen 35(1) Direktive 2002/83 in člen 185(1) Direktive 2009/138 je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, na podlagi katere mora zavarovalnica zavarovalcu, ki je uveljavljal svojo pravico do odstopa, povrniti le odkupno vrednost.
5. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, člen 35(1) Direktive 2002/83 in člen 186(1) Direktive 2009/138 je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa triletni zastaralni rok za uveljavljanje pravice do pogodbenih obresti, povezanih z vračilom neupravičenih zneskov, ki jih zahteva zavarovalec, ki je uveljavljal svojo pravico do odstopa, če določitev takšnega roka ne ogrozi učinkovitosti pravice tega zavarovalca do odstopa, kar mora preveriti predložitveno sodišče v zadevi C-479/18.

(¹) UL C 294, 20.8.2018.

UL C 427, 26.11.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. decembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Zadeva C-385/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Državne pomoči – Pojem – Javno podjetje, ki opravlja prevoz v železniškem prometu, v finančnih težavah – Ukrepi pomoči – Dodelitev finančne pomoči – Cilj – Neprekinjeno poslovanje javnega podjetja, ki opravlja prevoz v železniškem prometu – Dodelitev in udeležba v kapitalu tega javnega podjetja – Prenos kapitala na drugo javno podjetje – Merilo zasebnega vlagatelja – Obveznost predhodne priglasitve novih pomoči)

(2020/C 68/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnice: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti